

ชื่อเรื่อง	การบูรณพื้นที่ป่าเพื่อนำมาใช้ประโยชน์กรณีที่ใช้ศึกษาเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวงในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก - เพชรบูรณ์
ผู้วิจัย	เพ็ญนภา ขุนหืด เมธิณี เขียวงาม
ที่ปรึกษา	อาจารย์ประสิทธิ์ เมฆอรุณ
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี วทบ. (ภูมิศาสตร์) มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2557
ความสำคัญ	การประยุกต์ใช้ข้อมูลการสำรวจระยะไกลหลายช่วงเวลา การใช้ค่าดัชนีพืชพรรณ (NDVI) ในการหาค่าความแตกต่างในการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ในเขตอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการประยุกต์ใช้ข้อมูลการสำรวจจากระยะไกลหลายช่วงเวลา กรณีศึกษาการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวงในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก-เพชรบูรณ์ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ดัชนีพืชพรรณของข้อมูลดาวเทียม LANDSAT ที่มี ความแตกต่างในระบบบันทึกข้อมูล ติดตามการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ในเขตอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง ในช่วงปีพ.ศ. 2546, พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2557 ได้มีการลงพื้นที่ตรวจสอบความถูกต้องด้วยการสำรวจด้วยเครื่องหาพิกัดจากดาวเทียมและข้อมูลดาวเทียม THEOS พบว่าค่าดัชนีพืชพรรณของพื้นที่ป่าไม้มีค่า 0.3 - 0.6, พื้นที่เกษตรกรรมและหมู่บ้านหรือเขตชุมชน 0.0 - 0.3, และพื้นที่แหล่งน้ำ -0.5 - 0 และจากผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของการใช้ที่ดินในอุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวงระหว่างปีพ.ศ. 2546, ปีพ.ศ. 2552 และปีพ.ศ. 2557 พบว่าพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก 1,035 ตารางกิโลเมตร เหลือ 934 ไร่ พื้นที่เกษตรกรรมเพิ่มขึ้นจาก 214.22 ตารางกิโลเมตรเป็น 293.74 ตารางกิโลเมตร พื้นที่อยู่อาศัย ชุมชน เพิ่มขึ้นจาก 18.87 ตารางกิโลเมตรเป็น 40.91 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่แหล่งน้ำลดลงจาก 0.44 ตารางกิโลเมตรเหลือ 0.27 ตารางกิโลเมตร